

Ormagardskvedi

Wardruna

Eigi hugðak orma
At aldralagi mínu;
Verður mjök mörgu sinni
Þats minnst varir sjálfan

Gnyðja mundu grísir
Ef galtar hag vissi
Mér er gnótt at grandí
Grafa inn rönum sínum
Ok harðliga hváta
Hafa mik sogit, ormar;
Nú munk nær af bragði
Ok nær dýrum deyja